

- 3) Czy art. 2 lit. a) i e) oraz art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE w związku z art. 7 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012^(?) z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1) należy interpretować w ten sposób, że w wypadku podniesienia naruszenia prawa autorskiego i praw pokrewnych, których ochrona jest gwarantowana przez państwo członkowskie sądu rozpatrującego sprawę, sąd ten – ponieważ zasada terytorialności nie dopuszcza uprawnień sądów krajowych do rozpatrzenia i orzekania w przedmiocie naruszeń dokonanych za granicą – ma jurysdykcję do orzekania wyłącznie w odniesieniu do szkód wyrządzonych na terytorium tego państwa członkowskiego, czy też może lub powinien on mieć jurysdykcję również w odniesieniu do czynów popełnionych według twierdzeń zainteresowanego autora poza tym terytorium (na całym świecie)?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. 2001, L 167, s. 10).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 16 lipca 2021 r. – Agenzia delle Entrate / Contship Italia SpA

(Sprawa C-433/21)

(2021/C 422/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Agenzia delle Entrate

Druga strona postępowania kasacyjnego: Contship Italia SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 18 (dawniej art. 12 TWE) i 49 (dawniej art. 43 TWE) TFUE stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, które – podobnie jak art. 30 ust. 1 pkt 5 ustawy nr 724 z dnia 23 grudnia 1994 r. w brzmieniu obowiązującym *ratione temporis* przed zmianami wprowadzonymi ustawą nr 296 z dnia 27 grudnia 2006 r. – wyłączają z systemu zapobiegania unikaniu opodatkowania dotyczącego spółek nieoperacyjnych – opartego na ustaleniu minimalnych standardów w zakresie dochodów i zysków związanych z wartością określonych aktywów spółki, których niespełnienie jest wskazówką świadczącą o nieoperacyjnym charakterze spółki i prowadzi do ustalenia dochodu podlegającego opodatkowaniu na zasadzie domniemania – jedynie spółki i podmioty, których papiery wartościowe są przedmiotem obrotu na włoskich rynkach regulowanych, z wyłączeniem spółek i podmiotów, których papiery wartościowe są przedmiotem obrotu na zagranicznych rynkach regulowanych, a także spółek, które są spółkami dominującymi lub zależnymi, nawet pośrednio, tych samych spółek i podmiotów notowanych na giełdzie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 16 lipca 2021 r. – Agenzia delle Entrate / Contship Italia SpA

(Sprawa C-434/21)

(2021/C 422/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Agenzia delle Entrate

Druga strona postępowania i strona wnosząca kasację wzajemną: Contship Italia SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 18 (dawniej art. 12 TWE) i 49 (dawniej art. 43 TWE) TFUE stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, które – podobnie jak art. 30 ust. 1 pkt 5 ustawy nr 724 z dnia 23 grudnia 1994 r. w brzmieniu obowiązującym *ratione temporis* przed zmianami wprowadzonymi ustawą nr 296 z dnia 27 grudnia 2006 r. – wyłączają z systemu zapobiegania unikaniu opodatkowania dotyczącego spółek nieoperacyjnych – opartego na ustaleniu minimalnych standardów w zakresie dochodów i zysków związanych z wartością określonych aktywów spółki, których niespełnienie jest wskazówką świadcząca o nieoperacyjnym charakterze spółki i prowadzi do ustalenia dochodu podlegającego opodatkowaniu na zasadzie domniemania – jedynie spółki i podmioty, których papiery wartościowe są przedmiotem obrotu na włoskich rynkach regulowanych, z wyłączeniem spółek i podmiotów, których papiery wartościowe są przedmiotem obrotu na zagranicznych rynkach regulowanych, a także spółek, które są spółkami dominującymi lub zależnymi, nawet pośrednio, tych samych spółek i podmiotów notowanych na giełdzie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 15 lipca 2021 r. – easyJet Airline Company Ltd. / HG

(Sprawa C-435/21)

(2021/C 422/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: easyJet Airline Company Ltd.

Strona pozwana: HG

Postanowieniem Prezesa Trybunału z dnia 10 sierpnia 2011 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obersten Gerichtshof (Austria) w dniu 20 lipca 2021 r. – Maximilian Schrems / Facebook Ireland Ltd

(Sprawa C-446/21)

(2021/C 422/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Obersten Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Maximilian Schrems

Druga strona postępowania rewizyjnego: Facebook Ireland Ltd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 6 ust. 1 lit. a) i b) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (RODO) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zgodność z prawem postanowień umownych zawartych w regulaminie dotyczącym umów korzystania z platformy, takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym (w szczególności postanowień umownych takich jak: „[z]amiast płacić [...] poprzez korzystanie z produktów Facebooka objętych niniejszym Regulaminem użytkownik zgadza się na to, by Facebook wyświetlał mu reklamy [...] Wykorzystujemy dane osobowe użytkowników [...] w celu wyświetlania użytkownikom reklam, które są dla nich bardziej interesujące.”), które obejmują przetwarzanie danych osobowych w celu ich agregacji i analizy na potrzeby reklamy spersonalizowanej, należy oceniać zgodnie z wymogami określonymi w art. 6 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 RODO, których nie można zastąpić poprzez powołanie się na art. 6 ust. 1 lit. b) RODO?